

JAARVERSLAG 2025

Inhoudsopgave

- I Bierumer School
- II Organisatievorm & Profilering
- III Activiteiten & Specials
- IV Educatie
- V Publiek & Publiciteit
- VI Financiën & Gebouw
- VII Netwerken

I Bierumer School

In een dynamisch gebied dat getekend wordt door verdrongen dorpen, wind-turbines, rechtlijnig getrokken akkers en kronkelende maren door natuur, landbouw en (offshore) industrie biedt Bierumer School kunstenaars ruimte voor productie en presentatie.

Bierumer School is gericht op experiment en ontwikkeling, waarbij kunst vragen stelt en niet altijd uit is op een antwoord. Een plek voor de verbeelding van het niet direct benoembare. Een open en actieve vrijplaats voor kunstenaars in alle disciplines.

Doelstellingen van de stichting is het bieden van een platform voor productie en presentatie van hedendaagse kunst en cultuur, gericht op experiment en ontwikkeling, in een publieke setting. Dit alles in de ruimste zin van het woord. De stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- het bieden van artist-in-residence plekken;
- het organiseren en/of faciliteren van exposities, presentaties en projecten;
- het aangaan van samenwerkingsverbanden met aanverwante organisaties.

De stichting verricht deze activiteiten zonder enig winstoogmerk.

II Organisatievorm & Profilering

Bierumer School is een stichting. Het bestuur onderschrijft de Governance Code Cultuur. Het bestuur bestond uit: Wilma Vissers (voorzitter, Groningen), Saskia Leefsma (penningmeester, Amsterdam), Paul Giesen (secretaris, Moarre) Monie Groothengel (gebouw, Bierum). In 2025 Katja van der Kamp (algemeen, Bierum) afgetreden.

Bierumer School onderscheidt zich van andere kunstinstellingen buiten de stad Groningen, door de productie en presentatie van hedendaagse kunst, met veel aandacht voor performances en installatiekunst.

Bierumer School is naast een presentatieplek voor hedendaagse kunst ook een artists-in-residence, wat bij uitstek de mogelijkheid biedt aan kunstenaars om in alle rust hun werk te ontwikkelen en te beschouwen. Hierbij kon de gastkunstenaar in 2025 een beroep doen op de inhoudelijke expertise van Rolina Nell, Maaïke Meindertsma, Paula Biemans en technische expertise van Paul Giesen, Klaas Reeds en Klaas Kloosterhuis.

Verder biedt Bierumer School door middel van artist-talks, lezingen, workshops, rondleidingen en andere evenementen de bezoeker de mogelijkheid tot verbazing, verwondering, verdieping en reflectie.

Paul Giesen en Rolina Nell waren via CareX tevens de tijdelijke bewoners van de Bierumer School en verrichtten vanuit die hoedanigheid veel praktische en organisatorische zaken rondom het gebouw en het programma. Eind 2025 is aan deze

situatie een eind gekomen, door de voorgenomen verkoop van het pand. Beiden zijn verhuisd en taken en verantwoordelijkheden zijn (deels) overgedragen aan anderen.

III Activiteiten

Voor de Bierumer School was 2025 een intensief jaar met veel veranderingen en lange tijd onzekerheid over ons voortbestaan. Het programma is echter uitgevoerd zoals voorgenomen, er was echter weinig energie over voor *specials*. Eind 2025 hebben we wel een *verkoopexpositie* opgezet om extra financiële armslag te creëren voor de transitie van onze huisvestingssituatie.

We zijn actief naar buiten getreden en hebben samengewerkt met het Frank Mohr Institute en Festival Terug Naar. We hebben actief geparticipeerd in het Netwerk Cultuur & Natuur en de Noordenaars.

In 2025 heeft de Bierumer School zes gastkunstenaars (duo's) uitgenodigd voor een verblijf van steeds twee maanden, waarbij nieuw werk gemaakt en gepresenteerd is. De zes gastkunstenaars waren: **Caillyn Vos** (jan-feb, **Okki Poortvliet** (mrt-apr), **Lotte Beets** (mei-juni), **Yang Ha** jul-aug), **Lin Shi Kok** (sept-okt) en **Anne Fie Salverda** (nov-dec).

VERVAL | Caillyn Vos

Expositie 7 februari – 29 maart. In de maanden januari en februari was Caillyn Vos (176 cm) als artist-in-residence te gast in de Bierumer School.

'Het is winter. Je knijpt je ogen dicht en beschermt je gezicht tegen de gure wind uit het Noorden. De kou snijdt door je kleding en je voelt je vingers al een tijdje niet

meer. Een tundra strekt zich voor je uit, een hoogvlakte van zand en ijs, met geen mens in zicht. Kleine struiken waaien in de wind, de sneeuw reflecteert de felle zon, en bevroren rivieren tekenen diepe groeven door de klei – Bierum, 12.000 jaar geleden?

Mijn reis bij de Bierumer School begint met het begrip verval, dit is het gemeten hoogteverschil tussen bepaalde punten in het landschap. Hoogteverschil is iets wat van groot belang is voor onze manier van leven maar wat vaak geassocieerd wordt met grote bergen, hoge flatgebouwen, en diepe grotten. Toch is hoogteverschil enorm belangrijk in het lage Nederland. We worden omringd door hoog water, we maken nieuw land waar voorheen niets was, en we boren diep de grond in voor grondstoffen.

Tijdens mijn eerste dagen in Bierum liep ik door de omgeving op zoek naar het hoog en laag. Ik liep langs de vlakke akkers en slingerende wegen, met mijn schoenen onder de klei, de harde wind die mij van de weg dreigde te waaien, turend naar de grijze lucht. En ik dacht bij mezelf dat het vinden van hoogteverschil misschien nog wel een uitdaging zou kunnen worden. Maar wie zoekt zal vinden en het duurde niet lang tot ik realiseerde dat hoogteverschil hier zeker te vinden is.

Hoe meer ik rondkijk, hoe meer ik zie dat het reliëf van Bierum niet één van hoge pieken of dalen is, maar van dijken, wierdes, polders, en sloten. Het landschap is een product van zijn geschiedenis. Het wordt gevormd door de samenwerking en de vijandigheid van mens en natuur. Op dit moment wordt er twee kilometer verderop gewerkt aan de zeedijk, om ervoor te zorgen dat er zout water en aanslibbing komt in de dubbele dijk. Duizend jaar

geleden maakte de mens juist kwelderwallen om het water en slib tegen te gaan en om te vechten tegen eb en vloed. Deze wallen braken vaak, waardoor het landschap regelmatig

overspoelde en onder een dikke laag zware klei kwam te liggen. Het landschap is dus constant bezig met hoogte en laagte, en het draagt de littekens van mens en natuur met zich mee.

Hoe dieper ik het landschap en de geschiedenis in duik, hoe meer tekens ik vind van de impact van hoogteverschil op onze omgeving, en hoe meer vragen ik heb over de oorsprong ervan. Hoe zag dit landschap er duizenden jaren geleden uit? En hoe zal dit landschap er in de toekomst uitzien?

Die dikke laag klei en het water dat meerdere malen over het land stroomde, verbergt een diepe geschiedenis, zoals het noordelijkste hunebed van Nederland en de onderkaak van een wolharige mammoet. Dit dier leefde in de laatste ijstijd, toen onze zeespiegel honderdvijftig meter lager lag dan tegenwoordig. Twaalfduizend jaar geleden kwam er een einde aan dit koude tijdperk. Het land waar wij nu op staan was toen een hoogvlakte van klei en zout, dat in een constante cyclus zat van overspoeling, dooi, en vorst. Toen zag Bierum er waarschijnlijk heel anders uit dan nu, en misschien is dat ook zijn toekomst.

Als beeldend kunstenaar ben ik altijd op onderzoek uit. Alles heeft een geschiedenis en een verhaal om te vertellen. Ik voel me soms een archeoloog, op zoek naar fragmenten die mij de lagen van het verhaal gaan laten zien. Met natuurlijke materialen en oude ambachten ga ik te werk om deze lagen te ontdekken en te

onthullen. Om zo de aandacht van mensen terug te leiden naar de kleine onderwerpen met grote verhalen. Mijn zoektocht naar hoog en laag gaat verder tijdens mijn verblijf hier in Bierum. Wie weet, misschien kom ik uiteindelijk uit in het midden.'

FINISSAGE AiR | OPENING EXPO | ARTIST TALK | zaterdag 1 maart 2025 14:00 – 17:00 uur

---

DIERENDODERS | Okki Poortvliet
verhalen van vliegenmeppers tot ganzenschieters

Expositie 4 april – 31 mei. In de maanden maart en april was Okki Poortvliet als artist-in-residence te gast in de Bierumer School.

DIERENDODERS; verhalen van vliegenmeppers tot ganzenschieters. Koeien, fruitvliegjes, paarden, katten, schapen, haring, dassen, motten, muizen en mollen. Wij mensen zijn omringd door allerlei andere dieren, en bijna al deze dieren zijn afhankelijk van menselijk handelen: hoe ze leven, of ze leven, en hoe en wanneer ze doodgaan. Ik ben erg nieuwsgierig naar hoe mensen denken over onze verhouding tot de natuur, de wereld en andere mensen. Dit komt sterk tot uiting wanneer we kijken naar de manier waarop mensen omgaan met het doden van (niet-menselijke) dieren. Het doden van dieren is namelijk iets waar veel mensen in onze maatschappij niet direct mee te maken hebben, terwijl er in Nederland elke dag 1,7 miljoen dieren worden gedood. Het gebeurt dus wél, maar het is afgeschermd van een groot deel van de maatschappij. Waar vroeger een slachthuis midden in het centrum van dorpen en steden stond, zijn deze nu verplaatst naar industrieterreinen. En waar vroeger in schuren nog zelf werd

geslacht, halen de meeste mensen nu hun vlees uit de supermarkt. Daarom ben ik – iemand die voor dit project nooit de dood van dieren heeft meegemaakt – er juist wél nieuwsgierig naar, met als uitgangspunt om in gesprek te gaan met mensen die dieren op allerlei manieren doden.

Dat doe ik door vooral veel met dierendoders te praten en met hen mee te lopen, soms ook met een camera. Mijn bevindingen druk ik uit in documentaire beelden, geënceneerde filmscènes, tekeningen, lino'sneden en animaties. Daarin is ruimte voor allerlei vormen van dierendood: van het doodslaan van vliegen, het vergiftigen van slakken, het inslapen van een dier door de dierenarts, een student die zijn eigen hanen slacht, tot een jager met een gans in zijn vizier.

Er zijn allerlei vragen die dit project bij mij – en hopelijk ook bij anderen – oproept. Wat is het verschil in gevoel tussen een vlieg doodslaan, een muizenval zetten en het slachten van een kip? Zit het in ieder mens om een doder te zijn? Waarom weten we zo weinig over wat er in slachthuizen gebeurt? Dit zijn vragen waarop ik niet direct een antwoord heb. En dat hoeft denk ik ook niet. Mijn doel is vooral dat we het aandurven om over deze vragen na te denken. En dat we nieuwsgierig durven te zijn naar wat er gebeurt wanneer een dier wordt gedood, zowel bij de doder als bij het dier.

Dit project is gevoeliger en spannender dan wat ik tot nu toe heb onderzocht. Want hoe ga ik om met mensen die iets doen waarover veel anderen een oordeel of afkeer hebben? Hoe breng ik een soms pijnlijk, soms mooi en vaak verborgen verhaal in beeld? Ik wil proberen dit op een laagdrempelige en uitnodigende manier

met het publiek te delen, zonder af te doen aan de heftige impact die het doden van een dier kan hebben op zowel mens als dier. Een project dat hopelijk veel bewustzijn creëert. Waar verholde verhalen worden onthuld en waar uiteindelijk niet alleen ik, maar ook andere mensen en niet-menselijke dieren iets aan hebben.

FINISSAGE AiR | OPENING EXPO | ARTIST TALK | zaterdag 3 mei 2025 14:00 – 17:00 uur.

MIJN BUITEN, ONS BINNEN | Lotte Beets

Expositie 6 juni – 26 juli. In de maanden mei en juni was Lotte Beets als artist-in-residence te gast in de Bierumer School.

‘Ik beschouw het lichaam niet als een los object dat de wereld waarneemt, maar eerder als een instrument dat ons in staat stelt de buitenwereld te ervaren. Wij zijn ons lichaam, en wij bestaan altijd in relatie tot onze omgeving. Ons lichaam is altijd aanwezig in een wereld die niet buiten ons staat, maar ook in ons zit. Wij zijn onderdeel van, in plaats van dat we kijken naar. Zoals Bill Viola dat heel mooi zegt: “(...) Seeing is Being. Aspects of this approach can be observed in the experience of being in the desert. Standing in the vastness, two things happen. First you feel insignificant – a tiny black speck on the surface of the earth that can be wiped off at any instant. But secondly, a part of you travels along with that line of sight extending for 50 miles or more and becomes part of that landscape, perception as touching, perception as contact, becoming a perception.”

De afgelopen jaren heb ik mij met mijn werk geconcentreerd op het lichaam als

sensor van waarneming. Hoe ervaar je kunst niet alleen met je ogen, maar met je hele lichaam? Hoe registreert het lichaam een landschap? Wat verandert er wanneer je op hetzelfde bankje zit maar de ene keer klassieke muziek en de andere keer naar blues luistert?

Als ik over de dijk loop, door de weilanden of langs het wad zie ik heel veel dingen die ik erg indrukwekkend vind, de lijnen van de horizon of hoe het graan beweegt in de wind. Opeens wordt wind een visueel iets en er gaat mij geen bewegende boom meer voorbij zonder dat ik de aanraking van de wind hierin zie. Ik ben gefascineerd door het moment waarop de wereld zich opdringt aan het lichaam – onvermijdelijk en intens. Hier in het Noorden gebeurt dat bijna vanzelf. De grootsheid van de omgeving verkleint me, brengt me terug in m'n lijf. Je bent geen toeschouwer van de wereld, je bent de wereld. De wind is niet slechts iets wat je voelt; je huid, je balans, je ademhaling – ze reageren zonder nadenken. De omgeving is geen achtergrond, maar een directe ervaring.

Als je bent waar je al zo vaak was, maar de kleur van de lucht niet is wat je ervan verwacht... zou je dan ook opnieuw naar de grond onder je voeten kunnen kijken? Als je lichaam al jaren even lang is, maar je ziet de grootste berg die je ooit hebt gezien... word je dan kleiner?

"Vanzelfsprekend is alleen datgene waarover niet wordt gedacht. De verwondering over het zo-zijn van een ding wordt in beweging gebracht door een mogelijkheid van anders-zijn." Cornelis Verhoeven

Wat moet er gebeuren om werkelijk te zien wat er al is? Door een verandering in je

houding wordt een oud bushokje prachtig of een industrieterrein een fantastische plek voor een wandeling.

FINISSAGE AiR | OPENING EXPO | ARTIST TALK | zaterdag 28 juni 2025 14:00 – 17:00 uur

---

RE;REVERIES | Yang-ha

Expositie 1 augustus – 27 september. In de maanden juli en augustus was Yang Ha als artist-in-residence te gast in de Bierumer School.

Yang Ha werkt en woont in Amsterdam en Seoul, Zuid-Korea. Ze behaalde haar Bachelor of Fine Arts (BFA) in Westerse Schilderkunst aan de Ewha Womans University in 2018 en een Master of Fine Arts (MFA) in Schilderkunst aan het Frank Mohr Instituut in Groningen in 2021. Aan de hand van motieven zoals explosies, puin en wolken onderzoekt ze de onzichtbare maar tastbare sporen van geweld en emotie, en doet ze ruimtelijke experimenten die constant heen en weer schakelen tussen realiteit en fictie, zwaarte en lichtheid.

In 2022 ontving ze het Artist Start Fund van het Mondriaan Fonds en in 2025 werd ze geselecteerd voor het Art Creation Support Program van de Seoul Foundation for Arts and Culture.

'Ik overlap de gewelddadige explosies die ik in het nieuws zie met het oogverblindende vuurwerk dat ons aan het begin en einde van elk jaar begroet. Boomtakken buiten mijn huis strekken zich uit als explosie lijnen, en wolken gloeien tijdens zonsopgang als de rook die opstijgt na een botsing. Deze beelden – afkomstig uit zowel het dagelijks leven als rampen – smelten samen tot symbolische motieven,

die zich herhalen in de ruimte van mijn schilderijen. In deze gelaagde landschappen waar tragedie en dagelijkse routine met elkaar verweven zijn, vervaagt de oorspronkelijke emotionele impuls geleidelijk. Ik traceer mijn twijfels door landschappen waar tragedie en het dagelijks leven verweven zijn. Kunnen mijn schilderijen een gebaar van verzet worden? Kunnen ze geweld echt ontwapenen?’

FINISSAGE AiR | OPENING EXPO | ARTIST TALK | vrijdag 29 augustus 2025 14:00 – 17:00 uur

---

IK, MEZELF EN MIJN SCHADUW | Lin-Shi Kok

Expositie 31 oktober – 29 november. In de maanden september en oktober was Lin-Shi Kok als artist-in-residence te gast in de Bierumer School.

Lin-Shi Kok is een kunstenaar uit Groningen en studeerde in 2024 af aan Academie Minerva. Ze baant zich een weg in de kunstwereld met expressieve en kleurrijke creaties die vaak thema's als verbinding en troost verkennen. Lins favoriete medium is textiel, gekozen vanwege de zachte en troostende eigenschappen. Haar personages, speels en humoristisch, bezitten een subtiele eigenaardigheid. Of het nu gaat om schilderijen, prints, stoffen of keramiek, Lin streeft er altijd naar de kijker mee te nemen in haar eigen levendige en unieke wereld. Die gaat vaak over de zoektocht naar verbinding en veiligheid. Maar als je goed kijkt, zie je door al die kleuren, vreugde en expressiviteit heen dat het geen gemakkelijke zoektocht is.

Lin-Shi Kok zelf over haar werk: "De drukte van het leven is een goede afleiding voor de gedachten in mijn hoofd. Ik ren van

afpraak naar afspraak, en er ligt altijd nog wel een klusje in huis klaar, een opdracht die ik heb uitgesteld of een vriendin die gebeld moet worden.

Maar dan is het opeens stil. En er is ook tijd. Ik ga in deze periode in de Bierumer School onderzoeken wat het met mij en mijn kunst doet als ik meer tijd en meer stilte om mij heen heb. In de stad leven geeft veel beweging en afleiding. Ik ben niet vaak met mezelf alleen. Maar misschien wil ik dat ook niet. Want wat komt er allemaal naar boven als ik de stemmen in mijn hoofd hoor?

Mijn werk is op een bepaalde manier altijd een zoektocht naar verbinding en geborgenheid. Voor mij kun je deze twee dingen vinden in de relaties die je met andere mensen hebt. Die verhouding die je met anderen aangaat, is naast heel erg fijn, ook vaak ingewikkeld en ongemakkelijk. Die tweestrijd die altijd in menselijke relaties zit, vind ik een interessant uitgangspunt voor mijn werk. De verbinding die ik zoek, zie je in mijn werk door figuren die in elkaar verstrengeld zijn, een hand op een hoofd, tongen die elkaar aanraken, blikken die elkaar kruisen, etc. De fysieke aanrakingen die ik afbeeld, hebben vaak iets onnatuurlijks, waardoor het er tegelijkertijd fijn en ongemakkelijk uitziet. Die wrijving vind ik belangrijk, omdat ik denk dat dat precies is wat voor gevoel elk soort relatie met zich meebrengt. Of het nu een vriendschap is, een liefdesrelatie of een familiere verhouding.

De laatste jaren werk ik veel met textiel en versterkt het de onderwerpen als veiligheid, verbinding en geborgenheid. Stof heeft een zacht en troostrijk karakter en wordt vaak gebruikt om jezelf te beschermen. Textiel is een medium waar iets intiems inligt, als je het ziet wil je het aanraken, je kan erin

verdwijnen en je kan het om je heen slaan. Het geeft bescherming en warmte.

De tijd in de Bierumer School is een perfecte tijd om te experimenteren met de onderwerpen van geborgenheid en intimiteit. Thema's die ik altijd toepas op de verhoudingen die ik met anderen heb of anderen met elkaar. Maar op zo'n plek als deze lijkt het me interessant om te zien wat er ontstaat als ik deze thema's toepas op mezelf. Hier ben ik even uit mijn eigen vertrouwde, geborgen omgeving en de grootste tijd alleen. Ik ben altijd met anderen, maar kun je ook een intieme en veilige band met jezelf hebben, als die anderen er niet zijn? En wat gebeurt er als ik alleen maar tegen mijn eigen schaduw kan praten?

FINISSAGE AiR | OPENING EXPO | ARTIST TALK | vrijdag 31 oktober 2025 14:00 – 17:00 uur.

VERLIJNEN | Anne Fie Salverda

Expositie 28 november – 31 januari. In de maanden oktober en november was Anne Fie Salverda als artist-in-residence te gast in de Bierumer School.

Anne Fie Salverda creëert poëtische, non-verbale vertellingen met animatie en lichtkunst. In haar werk zoekt ze de grenzen van de verbeelding op: ze citeert de wereld zoals die is, maar vervormt en abstraheert deze ook. Persoonlijke herinneringen, dromen en angsten vormen de basis van haar visuele verhalen. Haar doel is om intieme thema's bespreekbaar te maken en deze emoties voor zichzelf een plek te geven. Handgetekende beelden vormen de bouwstenen van haar werk; daarmee slaat ze een brug tussen de digitale en analoge wereld.

De getekende en geanimeerde indrukken projecteert ze door de ruimte, met als doel haar verbeelding te laten versmelten met de omgeving. Haar animaties en installaties waren al op diverse plekken in Noord-Nederland te zien – van etalages tot galleries, en zelfs op de gevels van kerken. In 2018 won ze de Young Master Award, inclusief een werkperiode in Spanje. Momenteel verblijft ze twee maanden in de Bierumer School en neemt ze deel aan het ontwikkeltraject van het Netwerk Cultuur & Natuur.

De zolder van de Bierumer School is voor haar als lichtkunstenaar een waar speelparadijs. De donkere ruimte vormt een leeg canvas voor iemand die werkt met licht en geluid. Ze zal een audiovisuele installatie creëren die de verbeelding van het publiek prikkelt: een visuele symfonie waarin beeld en geluid samenkomen, en waarin zowel haar liefde als haar verdriet voor het landschap worden omarmd.

FINISSAGE AiR | OPENING EXPO | ARTIST TALK | vrijdag 28 november 2025 14:00 – 17:00 uur.

III Specials

Bierumer School reserveert jaarlijks een klein budget voor zogeheten *specials*. Hierdoor kunnen we aan- sluiten of aanhaken op de actualiteit of initiatieven van anderen.

TOEKOMST MAKEN | verkoop-expositie

De Bierumer School bestaat in 2026 tien jaar en staat aan de vooravond van een nieuwe fase. Al een decennium lang biedt de School ruimte aan kunstenaars om te werken, te experimenteren en nieuw werk te presenteren. Het is een plek waar kunst, ontmoeting en uitwisseling centraal staan.

Om deze bijzondere plek ook in de toekomst te behouden als ruimte voor residenties en betaalbare ateliers, organiseerden we een speciale verkoop-expositie: *TOEKOMST MAKEN* van 5 december 2025 t/m 31 januari 2026. Met werk van kunstenaars die in de afgelopen tien jaar aan de Bierumer School verbonden waren. Zij doneerden een werk ter waarde van 100 euro. Deze werken vormden samen een laagdrempelige en diverse tentoonstelling die de betrokkenheid van alle kunstenaars viert én direct bijdroeg aan de toekomst van de Bierumer School.

III Vaste collectie

Na een residency periode laten gastkunstenaars soms een kleiner of groter werk achter dat daarmee onderdeel wordt van een soort vaste collectie van de Bierumer School.

Arlette Boerlage woont en werkt in Rotterdam, waar ze ook aan de Willem de Kooning Academie studeerde. Eerder deed ze mee aan de kabinetten, waarbij de Bierumer School een aantal kunstenaars had uitgenodigd om een kabinet te vullen met kunst of tot een kunstobject te maken. In de loop van de tijd zijn deze kunst kabinetten retour gegaan naar de makers, maar die van Arlette Boerlage staat nog steeds prominent opgesteld in de Bierumer School.

Maria Klaassen-Andrianova is geboren en getogen in Kazan, Rusland. In 2013 verhuisde ze naar Nederland en behaalde daar een bachelor in Fine Arts aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht. Momenteel woont en werkt ze in Brussel. In de vlaggenstok van de Bierumer School

hangt tijdens openingstijden haar werk: *it's time for poems instead of manifests*.

Peter Schudde maakt beelden van materialen die hij vindt op de afvalbergen van onze maatschappij. Zo kunnen bijvoorbeeld industrieel afval en auto-onderdelen verworden tot religieus voorwerp in de vorm van totempalen; alsof volksstammen uit het post-nucleaire tijdperk de vroegere functie ervan vergeten zijn. Zijn werken No 89 en No 90 zijn in 2025 teruggeplaatst op ons gazon.

Rolina Nell had tevens haar woon- en werkplek in de Bierumer School. Rolina's werk ontstaat door waarneming en interactie met de omgeving en het dagelijks leven. Intuïtie en verbeelding spelen hierbij een belangrijke rol. Drie van haar houtskool tekeningen uit de serie *Ticket Booth* zijn op plexiglas geprint en op een gepaste plaats terechtgekomen in het gebouw, waarmee ze een artistieke invulling geven aan een praktisch probleem. Ze zijn zo opgegaan in het gebouw, dat veel bezoekers ze zelfs niet opmerken.

Timo van Grinsven was eind 2021 gastkunstenaar in de Bierumer School. Timo maakt sculpturen, tekeningen en schilderijen die hij samenbrengt in installaties. Timo heeft drie werkjes achtergelaten in de Bierumer School die onderdeel zijn gaan uitmaken van het gebouw en niet direct in het oog springen. Behalve dan zijn vlag, die we ieder jaar hijsen tijdens zijn verjaardag. In 2025 hebben we dit voor de laatste keer gedaan.

Vaida Valančiūnaite is geboren in Litouwen en woont en werkt momenteel in Groningen. Ze heeft haar in 2018 gerealiseerde installatie *Little Boys Toilet*

gerestaureerd. De installatie is nu weer opengesteld voor publiek.

IV Educatie

Paula Biemans is beeldend kunstenaar en zelfstandig kunstdocent en verantwoordelijk voor het educatieve programma van de Bierumer School. In overleg met de gastkunstenaars ontwikkelt ze een educatief programma dat aangeboden wordt in het basisonderwijs.

In 2025 zijn we een Leergemeenschap Cultuureducatie gestart met basisschool De Optimist in Delfzijl. In een Leergemeenschap Cultuureducatie werken onderwijs- en cultuurprofessionals samen aan het ontwikkelen van betekenisvolle cultuureducatie. Binnen de leergemeenschappen staat het leren van elkaar, de dialoog onderling en met de leerlingen, het ontwikkelen en reflecteren en de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de leerling centraal.

In 2025 heeft ze een educatief programma gemaakt rond het werk van alle gastkunstenaars die werkten in de Bierumer School.

De kinderen maken werk op school in de geest van de gastkunstenaar en presenteren dit vervolgens in de Bierumer School. Tijdens deze presentaties krijgen de kinderen en hun familieleden ook een rondleiding door het werk van de gastkunstenaar.

IV Publiek & Publiciteit

De Bierumer School kent geen restrictie op het soort publiek dat aangesproken wordt. Hedendaagse kunst is er voor alle leeftijdsgroepen en alle lagen van de bevolking en wij richten ons daarom in ons

programma niet specifiek op een bepaalde doelgroep.

Tijdens de presentatie van de door kinderen gemaakte kunstwerkjes ontvangen we de kinderen en hun familie in de Bierumer School. Voor ons is dit ook een goede manier om nieuw publiek binnen te krijgen.

De Bierumer School was in 2025 open voor publiek op vrijdag en zaterdag.

Bij openingen van de exposities is er een artist-talk, waarbij meestal Paula Biemans in gesprek gaat met de gastkunstenaar over het werk en het publiek vragen kan stellen. Verder is er tijdens de openingen altijd een vegetarische soep en biologische drankjes.

Bierumer School gebruikt een mix van publiciteitsmiddelen om haar activiteiten onder de aandacht te brengen van een breed publiek. Er is de website www.bierumerschool.nl en een actief Facebook- LinkedIn- en Instagram account. Verder is er bij alle activiteiten een persbericht verstuurd naar met name lokale en regionale media.

In de publicitaire uitingen gaan we speels om met de aard van het gebouw en de geschiedenis daarvan. In feite is de functie van het gebouw niet veranderd en is het nog steeds een plek om je te ontwikkelen.

Bierumer School heeft een visitekaartje op ansichtkaartformaat, dat her en der weggegeven en verspreid wordt.

Verder is er een digitale nieuwsbrief; *Bierumer Schoolkrant*, die in 2025 twaalf keer is verstuurd. Aanmelden voor onze *Schoolkrant* kan via de website.

Rond iedere gastkunstenaar maakten we een fysieke *Bierumer Schoolkrant* als presentatieplatform die huis-aan-huis is verspreid in Bierum en in de regio op diverse plekken beschikbaar is. In 2025 is deze zes keer uitgekomen.

We houden de bezoekersaantallen niet exact bij, maar hebben de indruk dat het over de laatste jaren vrij constant is. Op basis van een schatting zitten we op zo'n zo'n 150 kinderen en zo'n 350 familieleden tijdens de presentatie van de educatieve activiteiten en zo'n 500 overige bezoekers per jaar. De nadruk ligt hierbij op activiteiten als presentatie van de educatieve activiteiten en de openingen.

V. Financiën & Gebouw

In 2025 bleek het opnieuw mogelijk een beroep te doen op de regeling kunstenaarshonorarium van het Mondriaan Fonds, waardoor we de Fair Practice Code konden volgen, zoals deze is opgesteld door het Mondriaan Fonds. De financiering van onze activiteiten is echter een blijvend aandachtspunt en is gebaseerd op incidentele projectsubsidies. In 2025 hebben we onder andere bijdragen gehad van de Kunstraad Groningen en de Gemeente Eemsdelta.

De voormalige lagere school is gebouwd in 1921 na een brand van de oorspronkelijke school uit 1919. In 1961 en 1986 is het pand uitgebreid. Het pand wordt omschreven als een middengang school op rechthoekige plattegrond onder rondgaand schilddak. Beeldbepalende ligging aan de Hereweg. Ensemble met de naastgelegen schoolmeesterswoning. Het pand staat op de gemeentelijke lijst van karakteristieke panden.

Sinds 2016 realiseert de Stichting Bierumer School gastateliers, presentaties en bijzondere projecten in en vanuit de voormalige school aan de Herenweg 12 in Bierum. We werken aan een toekomstbestendige invulling van dit bijzondere gebouw. De inzet is het behoud van het pand voor kunst & cultuur. Voor dit proces is in 2022 ondersteuning gevraagd van de Stichting Roemte, die samen met ons kijkt naar een haalbare exploitatie van het pand.

In 2025 hebben we samen met Roemte een nieuw exploitatieplan gepresenteerd aan de Gemeente Eemsdelta, waarin is voorgesteld een beheerstichting op te zetten die het pand koopt en aan de stichting Bierumer School ruimtes verhuurt voor haar activiteiten. Dit plan is omarmd en krijgt begin 2026 haar beslag.

De stichting Bierumer School heeft met dit positieve vooruitzicht haar programma voor 2026 voorzichtig en met enige vertraging vormgegeven.

Gedurende 2025 was er echter lang onduidelijkheid over het voortbestaan van de Bierumer School en werkten we vanuit verschillende scenario's, waarbij we rekening hielden met de mogelijke ontruiming van het pand eind 2025 en het opheffen van de stichting. Dit heeft veel energie gekost van alle betrokkenen.

VI. Netwerken

Bierumer School maakt onderdeel uit van Noordenaars; platform voor presentatie instellingen en kunstinitiatieven in Noord-Nederland. Met de Noordenaars loopt het project *Artists in Space*, gefinancierd door We the North.

Bierumer School maakt onderdeel uit van het Netwerk Cultuur en Natuur, waarvan Into Nature de coördinerende partij is.

Bierumer School is aangesloten bij AiR Platform NL; een samenwerkingsplatform voor artist-in-residence initiatieven en partners om met elkaar in contact te komen, informatie en ervaringen uit te wisselen, en samenwerkingen en projecten op te zetten in Nederland, Vlaanderen en daarbuiten.

Bierumer School is vertegenwoordigd in het Cultuurplatform Eemsdelta.